

Og derfor vil min opfordring da være, at man ikke bare tager regeringernes svar for pålydende, men at man også hylder princippet om – vi skal ikke pålægge andre lande bestemte beslutningsmetoder – at ved sådanne store beslutninger, dér spørger man naturligvis befolkningen, så de får mulighed for at afgøre, hvad der er landets politik.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

For lige at tage tråden op fra det sidste svar, som hr. Kristian Thulesen Dahl gav på mit første spørgsmål om de tre lande, jeg nævnte, nemlig Finland, Irland og Portugal, så tror jeg såmænd roligt, at man kunne afholde folkeafstemninger der, og at man ville få et drønende ja alle tre steder. Det er der overhovedet ingen tvivl om.

Så for at vende tilbage til diskussionen om velfærdssamfundet og efterlønnen: Hvad er det for regler, som Danmark kan undgå ved at stemme nej til euroen? Det er netop blevet beskrevet også gennem det spørgsmål, fru Mimi Jacobsen har stillet, at efterlønnen jo har noget at gøre med det indre marked, som Dansk Folkeparti, så vidt vi ved, går varmt ind for.

Det er, fordi arbejdstageren skal have de rettigheder, de har, når de arbejder et sted, som følger af det lands normale lovgivning. Hvis en dansker har arbejdet i Danmark i mange år og har fået efterløn, skal han så ikke have lov at tage den efterløn med til Sverige, når vi har fået en bro f.eks.? Ville det ikke være fuldstændig rimeligt? Skulle vi sidde der og sige, nej, det må han ikke, for så bor han i et andet land?

Præcis det samme må da også gælde for en tysk arbejdstager, som har opfyldt alle de regler, vedkommende skal, varighed, medlemskab af fagforening og arbejdsløshedskasse osv., og som efter så og så mange år har fået sin efterløn. Selvfølgelig skal vedkommende også have lov at have den, det er da fuldstændig rimeligt.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Jeg vil gerne igen spørge hr. Thulesen Dahl: Hvad er Dansk Folkepartis officielle EU-politik? Er hr. Thulesen Dahl enig i, at ja-siden fører en landsskadelig virksomhed i vores argumentation? Er hr. Thulesen Dahl enig i, at hvis man mister valutaen, så mister man selvstændigheden, og så eksisterer man ikke mere

som selvstændig nation? Det er jo det, hr. Camre har sagt. Er hr. Thulesen Dahl enig i det?

Hr. Thulesen Dahl taler om en glidende overgang, hvor man sådan hele tiden mister lidt selvstændighed. Betyder et ja til euroen ifølge hr. Thulesen Dahl, at vi så er gledet over, så vi ikke længere har nogen væsentlig selvstændighed?

Og skal hr. Thulesen Dahls nye udlægning af holdningen til det indre marked forstås derhen, at man i dag ikke tilslutter sig det indre marked fra Dansk Folkepartis side? For det, hr. Thulesen Dahl sagde, var, at der var tale om mere og mere ensretning, som man måtte tage afstand fra. Er hr. Thulesen Dahl for eller imod det indre marked?

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Hvad er det i grunden, der får Dansk Folkeparti og hermed hr. Kristian Thulesen Dahl til at tro, at man bedre kan føre en selvstændig politik uden for euroen end inden for euroen? Og er der nogen dansk ansvarlig regering, der nogen sinde vil stille efter at have et underskud, der er større end 36 mia. kr.?

Dansk Folkeparti mener også, at vi mister den danske identitet, vi mister den danske historie, men er det ikke Dansk Folkeparti, der ikke har respekt for den danske historie, når de bruger f.eks. den 9. april til at proklamere deres modstand mod euroen, har de så ikke glemt den danske historie?

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det er jo meget interessant, at fru Elisabeth Arnold lige nævner 3 udvalgte lande i forhold til, hvad de ville have sagt, hvis de havde haft folkeafstemninger. Hvad mon Tyskland havde sagt, hvis de havde haft folkeafstemning om D-markens afskaffelse? Hvad tror man så, tyskerne ville have sagt? Nu får englænderne lov til at svare, og alle regner med, som det i hvert fald ser ud nu, at englænderne med et tordnende klart flertal vil afvise euroen og bevare pundet. Gudske lov da for det, og sådan ville det være i en række lande.

Det, der er mit udgangspunkt, er, at jeg synes, det er en god ting at spørge befolkningerne om sådan et emne. Det synes jeg da også at de andre EU-lande burde gøre. Og så tror jeg faktisk, at der ville komme en langt større skepsis til udtryk over for euroen end den, der er kom-